

deSingel

Internationale Kunstcampus

2009-2010 BLAUWEZAAL

COLLEGIUM VOCALE GENT
OLV. PHILIPPE HERREWEGHE
DO 12 NOV 2009

2009-2010 / PURCELL

B'ROCK & INNSBRUCKER FESTIVALCHOR OLV. TIMOTHY BROWN
DO 3 SEP 2009

LOD & 10 ACCORDEONS OLV. PHILIPPE THURIOT
ZO 6 SEP 2009

RICERCAR CONSORT OLV. PHILIPPE PIERLOT
ZA 24 OKT 2009

KOOR & ORKEST COLLEGIUM VOCALE GENT
OLV. PHILIPPE HERREWEGHE
DO 12 NOV 2009

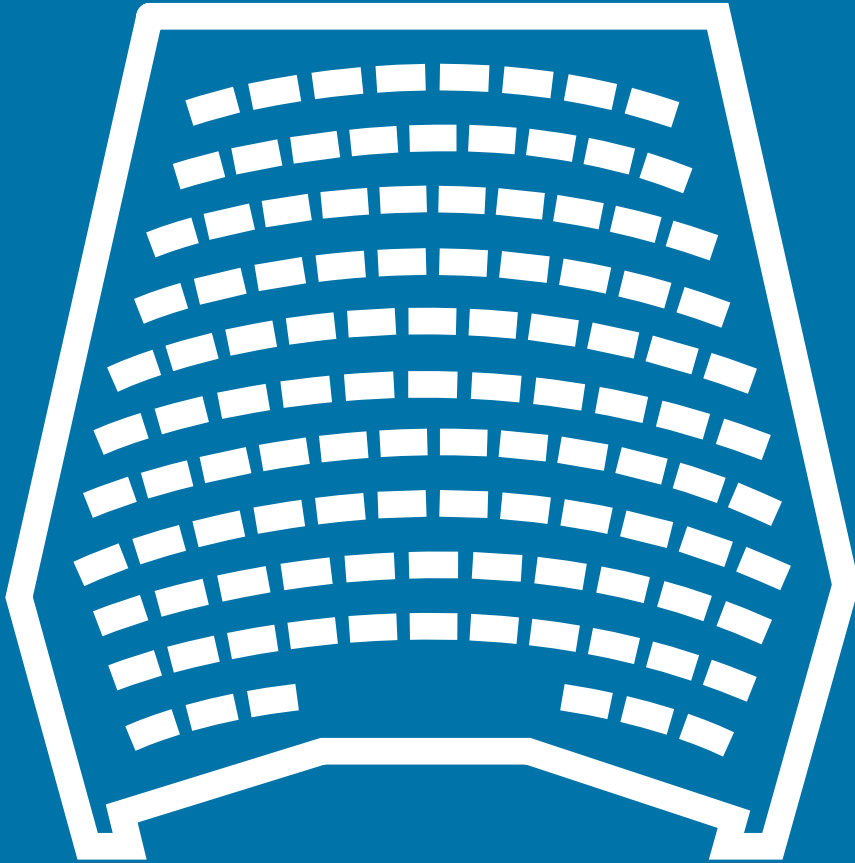
ACADEMY OF ANCIENT MUSIC OLV. RICHARD EGARR
WO 18 NOV 2009

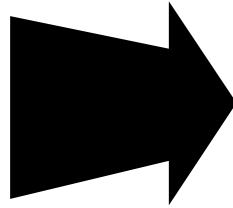
B'ROCK & LOD & JEAN PAUL VAN BENDEGEM OLV. FRANK AGSTERIBBE
VR 22 JAN 2010

AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK BERLIN & VOCALCONSORT BERLIN
WO 17 MRT 2010

inleiding **Kevin Voets / 19.15 uur / foyer de kunsthaven**
begin **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.45 uur**
einde omstreeks **22.00 uur**

teksten programmaboekje **Kevin Voets**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

**KOOR & ORKEST COLLEGIUM
VOCALÉ GENT**
PHILIPPE HERREWEGHE muzikale
leiding **HANA BLAZIKOVÁ, DOROTHEE
MIELDS** sopraan **ROBIN BLAZE,
DAMIEN GUILLON** contratenor **COLIN
BALZER** tenor **PETER KOOIJ, SIMON
KIRKBRIDE** bas

HENRY PURCELL (1659-1695)

Who can from joy refrain?

25'

Birthday Ode for the Duke of Gloucester, Z342

Te Deum in D, verse anthem, Z232

13'

pauze

Hail, bright Cecilia

55'

Ode for St Cecilia's Day, Z328

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

foyer de kunsthaven

enkel open bij avondvoorstellingen in rode en/of blauwe zaal
open vanaf 18.40 uur
kleine koude of warme gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens pauzes

Hotel Ramada Plaza Antwerp (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

▶ Restaurant HUGO's at Ramada Plaza Antwerp
open van 18.30 tot 22.30 uur

▶ Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw toegangsticket

Reclamepanelen omringen de bouwwerf van deSingel. De plaatsing van deze
panelen levert extra middelen op om de bouwkosten te financieren. De toelating voor
het plaatsen van de advertentiepanelen geldt voor de periode van de bouwwerken.
Wij hopen op uw begrip.

HENRY PURCELL: “ORPHEUS BRITANNICUS”

Henry Purcell werd geboren in Westminster, maar zijn geboortedatum is slechts af te leiden uit een opschrift op zijn grafsteen dat stelt dat hij tussen 21 november 1658 en 10 november 1659 het wereldlicht moet hebben gezien. Men is evenmin helemaal zeker over zijn afkomst. Waarschijnlijk was hij de zoon van Henry Purcell senior, die lid was van de koninklijke kapel en nog had gezongen op het kroningsfeest van koning Charles II van Engeland. Het is echter ook mogelijk dat hij de zoon was van diens oudere broer Thomas Purcell (gestorven in 1682), eveneens een zanger en muzikant. Henry senior had drie zonen, Edward, Henry en Daniel. De benjamin Daniel Purcell (gestorven in 1717) werd ook componist, en zou later nog muziek schrijven voor het laatste bedrijf van ‘The Indian Queen’ na de dood van broer Henry.

Na het overlijden van zijn (vermoedelijke) vader in 1664 kwam Purcell in elk geval terecht bij zijn oom Thomas, die hem sterk stimuleerde om muzikant te worden. Thomas Purcell was zelf lid van His Majesty’s Chapel, en arrangeerde er een plaats voor Henry als koorknaap. Hij leerde er zingen onder kapitein Henry Cooke en nadien onder diens opvolger Pelham Humfrey. De jonge Purcell bleef er korst tot zijn stembreuk in 1673, waarna hij de assistent werd van John Hingeston, de instrumentbewaarder van de koning. Henry schreef al muziek op zijn negen jaar, het vroegste werk van zijn hand dat met zekerheid kan gedateerd worden is een ode voor de verjaardag van de koning uit 1670. Na de dood van Humfrey (1674) zette Purcell zijn studies verder in de Westminster School bij de vermaarde componist John Blow, met wie hij heel zijn leven bevriend zou blijven. Op zeventienjarige leeftijd werden reeds verschillende composities van hem uitgevoerd, op teksten van John Dryden, Aphra Benn en Thomas Shadwell. Zijn koormuziek op ‘The Libertine’ van Shadwell wordt nog steeds gezongen (‘in these delightful pleasant groves’). Hij schreef diverse koorwerken voor de kapel, maar ook ouvertures, anthems en masques voor de theaterscene. In 1679 zette John Blow, organist van Westminster Abbey, een stap opzij voor zijn pupil, toen nog maar 22 jaar. Henry Purcell wijdde zich nu bijna geheel aan de compositie van sacrale muziek, en schreef zes jaar haast niets meer voor het theater. Waarschijnlijk had hij toen reeds zijn belangrijkste dramatische werk voltooid, ‘Dido and Aeneas’ op een libretto van Nahum Tate, hoewel de eerste gedocumenteerde uitvoering pas in 1689 zou plaatsvinden. Samen met ‘Venus and Adonis’ van John Blow wordt

‘St. Cecilia’. Schilderij van Domenichino, ca. 1620 © Louvre, Parijs

het beschouwd als de eerste echte Engelse opera, met veel kenmerken uit het Italiaanse muziektheater, zoals recitatieven. Het werk vond echter nooit echt zijn weg naar het toenmalige theater, hoewel het zeer populair bleef in privékringen, en het werd pas uitgegeven in 1840.

Na Purcells huwelijk in 1682 werd hij, in opvolging van Edward Lowe, benoemd als organist van de Chapel Royal, een job die hij combineerde met zijn functie in Westminster Abbey. Dat jaar werd ook zijn eerste zoon geboren. In 1683 werden voor het eerst composities van Purcell uitgegeven, zijn 'Twelve Sonatas'. Tot in 1687 zou hij echter hoofdzakelijk kerkmuziek blijven schrijven, vooral odes en anthems voor de koning en de koninklijke familie. In 1682 schreef hij twee van zijn mooiste anthems, 'I was glad' en 'My heart is inditing', ter gelegenheid van de kroning van koning James II. Vanaf 1687 hernam Purcell zijn band met het theater en produceerde verschillende dramatische werken, die fel gesmaakt werden door het Londense publiek. Zijn hoogtepunt in dit genre bereikte hij in 1691 met het voltooiën van 'King Arthur' op tekst van John Dryden, gevolgd door 'The Fairy Queen', een adaptatie van Shakespeares 'A Midsummer Night's Dream'. Hoewel succesvol werden zijn werken pas ruim postuum uitgegeven: 'King Arthur' verscheen pas in 1843 in een uitgave van de Musical Antiquarian Society, en het manuscript van 'The Fairy Queen' werd pas in 1901 herontdekt en uitgegeven door de Purcell Society. Zijn laatste theaterwerk, 'The Indian Queen', uit 1695 werd afgewerkt door zijn jongere broer Daniel. In deze vroege 'semi-opera's', de Engelse tegenhangers van de Italiaanse dramatische opera's, spreken de hoofdrolspelers hun teksten, en wordt het relaas gedaan in dialoogvorm eerder dan in recitatieven. De gerelateerde muziek wordt voor hen gezongen door zangers, die minder belangrijke rollen voor hun rekening nemen.

Henry Purcell componeerde verschillende odes en anthems ter gelegenheid van Sint-Cecilia. Elk jaar werd de feestdag van de patrones van de muziek op 22 november uitgebreid gevierd. De ode vormde telkens het sluitstuk van dit feest, voorafgegaan door een muzikale eredienst en een rijkelijk ceciliadiner, eveneens muzikaal omlijst. Purcell schreef voor het eerst voor Sint-Cecilia in 1683, toen zijn ode 'Welcome to all pleasures' weerklonk. Ook Purcells vriend John Blow schreef diverse odes voor Sint-Ceciliadag. In 1687 kwam de Italiaan Giovanni Battista Draghi aan de beurt. Hij introduceerde zijn 'From harmony, from heav'nly harmony' met een voor die tijd bijzonder divers en uitgebreid instrumentarium: voor het eerst bijvoorbeeld werden hout- en koperblaasinstrumenten geïntroduceerd in de Engelse kerkmuziek. Bovendien was het werk van uitzonderlijke duur, wel veertig minuten lang. Dit inspireerde Purcell en Blow om elk jaar verder te gaan in het muzikale ontwerp van de odes voor Sint-Cecilia. In 1692 overtrof Purcell Draghis werk met het bekende **'Hail, bright Cecilia!'** op tekst van Nicholas Brady: het was de langste en meest feestelijke

ode tot dan toe, gekenmerkt door het meest uitgebreide en gevarieerde instrumentarium. 'Hail, bright Cecilia!' is rijkelijk bezet: het werk vereist minstens vijf solozangers, koor en orkest, met strijkers en een continuo-bassectie, fluiten, hobo's, trompetten en slagwerk. De ode kent dertien onderdelen en duurt bijna een uur, waarmee het de langste compositie vormt van de hand van Purcell. De ode begint met een lofzang op de oorsprong en de kracht van de muziek, waarna de specifieke eigenschappen van verschillende instrumenten worden beschreven. Aan de beurt komen respectievelijk het orgel, de viool, de fluit, de gitaar en tot slot de militaire instrumenten (All harmony of war) trompetten en pauken. Elk onderdeel is alternatief bezet: de solo's, duo's, trio's en koorden worden steeds door andere combinaties van instrumenten begeleid. Niettemin slaagt de componist er toch in één sterk geheel neer te zetten, en de kracht van de ode spreekt vooral door zijn muzikale coherentie als geheel. Na de uitzonderlijk uitgebreide ouverture weerklinkt een monumentaal koordeel begeleid door het volledige orkest. De homofone koorzettingen worden hier afgewisseld met contrapuntische delen. In de middelen van het werk vallen vooral de drie 'grounds' op, composities met een ostinato waarbij de melodische baslijnen voortdurend herhaald worden, steeds voorzien van andere variaties op het thema. Vooraan in het werk staat de 'ground' 'Hark, hark each tree its silence breaks' voor bas en contratenor. Centraal in de ode weerklinkt 'Wondrous machine' voor bassolo, en vóór het slotkoor staat 'In vain the am'rous flute and soft guitar' voor twee tenoren. De ode wordt afgesloten met een grootse koorzang met soli, zoals aan het begin. De instrumentale, vocale en compositorische weelderigheid van deze ultieme Cecilia-ode zou pas overtroffen worden door Purcells muzikale 'opvolger' George Frederick Händel met diens ode uit 1639, die duidelijk en expliciet geïnspireerd was op het werk van zijn voorganger en voorbeeld.

Purcells 'Te Deum and Jubilate' werden een jaar later in 1693 ook geschreven ter gelegenheid van Sint-Cecilia. Waarschijnlijk werd het **'Te Deum'** echter uitgevoerd tijdens de 'Morning Prayer' in Bride's Church, en niet als slotevenement van het feest. Het was het eerste Engelstalige 'Te Deum' met orkestrale begeleiding. Ook hier was de bezetting uitzonderlijk voor de tijd: een sterke nadruk op de vocale soli (twee sopranen, twee altstemmen, twee tenoren en een bas) in tegenstelling tot het koor (twee sopraanpartijen, alt, tenor en bas), begeleid door strijkers, basso continuo en twee trompetten. De tekst van het werk vormt op zich een lastige karwei door de korte strofen, en bijgevolg lijkt het geheel soms op een lappendeken met korte in elkaar overvloeiende stukjes waarbij soli en koor elkaar snel afwisselen. Niettemin kende het 'Te Deum' met 'Jubilate Deo' vrijwel onmiddellijk succes, en werd het al in 1695 uitgegeven. Het werk werd bovendien elk jaar opnieuw uitgevoerd in Saint-Paul's Cathedral tot 1712, waarna het werd afgewisseld met Händels 'Utrecht Te Deum and Jubilate'.

Vanaf 1743 werden beide werken definitief vervangen door Händels 'Dettingen Te Deum'.

'Who can from joy refrain?' uit 1695 schreef Purcell ter ere van de verjaardag van prins William Henry, Duke of Gloucester, de zesjarige zoon van prinses Anne. De ode vormde het muzikale hoogtepunt van een groots bal ter ere van de jonge prins. Het was de laatste ode die de componist schreef voor de koninklijke familie, en één van zijn laatste werken tout court. Hij had al dikwijls odes geschreven voor een koninklijke verjaardag: drie voor James II (van 1685 tot 1687), en in 1689 begon hij zijn reeks voor koningin Mary die culmineerde in 'Celebrate this festival' (1693) en 'Come ye sons of art' (1694). Mary stierf kinderloos in december 1694, en zo werd de hertog van Gloucester, het enige overlevende kind van prinses Anne en George van Denemarken, de officiële troonpretendent. De tekst van de ode 'Who can from joy refrain?' is hoogstwaarschijnlijk geschreven door de dichter Nahum Tate, die ook het libretto voor 'Dido and Aeneas' had vervaardigd. De verzen komen tegemoet aan de militaire interesses van de jonge knaap, bijvoorbeeld in de opvallende solo 'Sound the trumpet and beat the warlike drum'. De ode opent met een instrumentale symfonie met een prominente trompetsolo, waar de contratenor de retorische vraag stelt: "who can from joy refrain?". Later worden ook George en Anne de hemel in geprezen, en wordt - letterlijk - de loftrumpet afgestoken over de grootsheid van het koninkrijk Engeland. De vocale bezetting lijkt wat vreemd: twee sopranen, vier contratenoren en een bas. De muziek werd echter geschreven met specifieke uitvoerders uit de koninklijke kapel in gedachten, en het is goed mogelijk dat de sopraanpartijen door knapenstemmen ('trebles') werden vertolkt. De enige instrumentale solo is de virtuoze trompetpartij, en ook daar was er een specifieke blazer in gedachten (John Shore, die al theatermuziek van Purcell had vertolkt). 'Who can from joy refrain?' vormt een opvallend lichtvoetig en melodieuw muzikaal testament van Englands grootste componist tot dan toe.

Henry Purcell overleed in november 1695 in zijn huis in Dean's Yard, Westminster, op het hoogtepunt van zijn carrière; hij werd slecht 35 of 36 jaar. Over de oorzaak van zijn dood lopen de theorieën uiteen. Aannemelijk is dat hij bezweek aan tuberculose, maar er bestaat ook het wilde verhaal dat hij 's nachts in beschonken toestand terugkeerde na theater- en café-bezoek, en dat zijn vrouw hem had buitengesloten, waarna hij in de goot in slaap viel, en daardoor een longontsteking opliep die hem fataal werd. Hij werd begraven aan het orgel in Westminster Abbey, waar zijn epitaaf luidt: "Hier ligt Henry Purcell Esq. die zijn leven achterliet en heenging naar die gezegende plek waar alleen zijn harmonie overtroffen kan worden". Purcells echtgenote Frances en drie van zijn zes kinderen overleefden hem. Bij de dood van Frances in 1706 had ze verschillende van zijn compo-

sities uitgegeven, onder meer de nu bekende collectie 'Orpheus Britannicus' in twee delen (1698 en 1702). Na zijn overlijden werd hij geëerd door verschillende van zijn tijdgenoten, onder meer door zijn leermeester en boezemvriend John Blow, die een 'Ode on the Death of Mr. Henry Purcell' componeerde, op tekst van Purcells favoriete librettist John Dryden. Het zou overdreven zijn te stellen dat Henry Purcell de eerste componist was van enige tel in het Engeland van de zeventiende eeuw, maar zeker is dat hij erin slaagde tijdens zijn korte leven het muziekleven op een hoger niveau te tillen.

'St. Cecilia en de engel'. Schilderij van Carlo Saraceni, 1610 © Galleria Nazionale d'Arte Antica, Rome

HENRY PURCELL (1659-1695)

Who can from joy refrain?

Birthday Ode for the Duke of Gloucester, Z342
tekst: waarschijnlijk van Nahum Tate (1652-1715)

Who can from Joy refraine, this Gay,
This pleasing, shining, Wond'rous Day?
For tho' the Sun has all his Summer's Glories on,
This Day has brighter splendours far
From a little riseing Star.

A Prince of Glorious Race descended,
At his happy Birth attended
W'th Rosy, smileing Hours, to show
He will Golden Dayes bestow.

The Father's Brave as e're was Dane,
Whose Thund'ring Sword has thousands slain
And made him o're half Europe Reign.

The Graces in his Mother Shine
Of all the Beauties, Saints and Queens
And Martyrs of her Line.
She's great, Let Fortune Smile or Frown,
Her Virtues make all Hearts her own:
She reigns without a Crown.

Sound ye Trumpet, and beat ye Warlike Drumms;
The Prince will be w'th Laurells Crown'd,
Before his Manhood Comes.
Ah! How pleas'd he is and Gay,
When ye Trumpet strikes His ear
His Hands like shakeing Lillies play,
And catch at ev'ry Spear.

If now he burns w'th noble Flame,
When grown, what will he doe?
From Pole to Pole he'l stretch his Fame
And all the World subdue.

The Thames shall be Queen
Of Tyber and Seine,
Of Nilus, of Indus, and Ganges:
And, without foreign aid,
Our Fleets be obey'd
Wherever the Wide Ocean Ranges.

Te Deum in D, verse anthem, Z232

We praise thee, O God:
we acknowledge thee to be the Lord.
All the earth doth worship thee:
the Father everlasting.
To thee all Angels cry aloud:
the Heavens, and all the Powers therein.
To thee Cherubin and Seraphin:
continually do cry,
Holy, Holy, Holy: Lord God of Sabaoth;
Heaven and earth are full of the Majesty:
of thy glory.
The glorious company of the Apostles:
praise thee.
The goodly fellowship of the Prophets:
praise thee.
The noble army of Martyrs:
praise thee.
The holy Church throughout all the world:
doth acknowledge thee;
The Father: of an infinite Majesty;
Thine honourable, true: and only Son;
Also the Holy Ghost: the Comforter.

Thou art the King of Glory: O Christ.
Thou art the everlasting Son: of the Father.
When thou tookest upon thee to deliver man:
thou didst not abhor the Virgin's womb.
When thou hadst overcome the sharpness of death:
thou didst open the Kingdom of Heaven to all believers.
Thou sittest at the right hand of God:
in the glory of the Father.
We believe that thou shalt come:
to be our Judge.
We therefore pray thee, help thy servants:
whom thou hast redeemed with thy precious blood.
Make them to be numbered with thy Saints:
in glory everlasting.

O Lord, save thy people: and bless thine heritage.
Govern them: and lift them up for ever.
Day by day: we magnify thee;
And we worship thy Name:
ever world without end.
Vouchsafe, O Lord: to keep us this day without sin.
O Lord, have mercy upon us: have mercy upon us.
O Lord, let thy mercy lighten upon us:
as our trust is in thee.
O Lord, in thee have I trusted:
let me never be confounded.

PAUZE

Hail, bright Cecilia

Ode for St Cecilia's Day, Z328

tekst: Nicholas Brady (1659-1726)

I.

Hail! Bright Cecilia, Hail! Fill ev'ry Heart
With Love of thee and thy Celestial Art;
That thine and Musick's Sacred Love
May make the British Forest prove
As famous as Dodona's Vocal Grove:
Hark! Hark! Each Tree its silence breaks,
The Box and Fir to talk begin!
This is the sprightly violin,
That in the flute distinctively speaks!
'Twas Sympathy their lift'ning Brethren drew,
When to the Thracian Lyre with leafy Wings they flew.

II.

'Tis Nature's Voice; by all the moving Wood
Of Creatures understood:
The Universal Tongue to none
Of all her num'rous Race unknown!
From her it learn'd the mighty Art
To court the Ear and strike the Heart:
At once the Passions to express and move;
We hear, and straight we grieve or hate, rejoice or love:
In unseen Chains it does the Fancy bind;
At once it charms the Sense and captivates the Mind.

III.

Soul of the World! Inspir'd by thee,
The jarring Seeds of Matter did agree,
Thou didst the scatter'd Atoms bind,
Which, by thy Laws of true proportion join'd,
Made up of various Parts one perfect Harmony.
Thou tun'dst this World below; the Spheres above,
Which in the Heavenly Round to their own Music move.

IV.

With that sublime Celestial Lay
Dare any Earthly Sounds compare?
If any Earthly Music dare,
The noble organ may.
From Heav'n its wondrous Notes were giv'n,
(Cecilia oft convers'd with Heav'n,)
Some Angel of the Sacred Choire
Did with his Breath the Pipes inspire;
And of their Notes above the just Resemblance gave,
Brisk without Lightness, without Dulness Grave.

V.

Wondrous Machine!
To thee the Warbling lute,
Though us'd to Conquest, must be forc'd to yield:
With thee unable dispute,
The Airy violin
and lofty viol quit the Field;
In vain they tune their speaking Strings
To court the cruel Fair, or praise Victorious Kings,
Whilst all thy consecrated Lays
Are to more noble Uses bent;
And every grateful Note to Heav'n repays
The Melody it lent.

VI.

In vain the Am'rous flute and soft guitar,
Jointly labour to inspire
Wanton Heat and loose Desire;
Whilst thy chaste Airs do gently move
Seraphic Flame and Heav'nly Love
The fife and all the Harmony of War,
In vain attempt the Passions to alarm,
Which thy commanding Sounds compose and charm.
Let these among themselves contest,
Which can discharge its single Duty best.
Thou summ'st their diff'ring Graces up in One,
And art a Consort of them All within thy Self alone.

Grand Chorus

Hail! Bright Cecilia, Hail to thee!
Great Patroness of Us and Harmony!
Who, whilst amongst the Choir above
Thou dost thy former Skill improve,
With Rapture of delight dost see
Thy Favourite Art
Make up a Part
Of infinite Felicity.
Hail! Bright Cecilia, Hail to thee!
Great Patroness of Us and Harmony!

Koor en Orkest Collegium Vocale Gent

In de wereld van de vocale klassieke muziek heeft Collegium Vocale Gent zich in de loop van meer dan dertig jaar zonder twijfel een echte wereldfaam verworven. Dat dit geen toeval is, maar het resultaat van een jarenlange consequente werkwijze en artistieke visie, hoeft geen betoog. Opggericht in 1970 op initiatief van Philippe Herreweghe was deze groep zangers de eerste om in de jaren zeventig de nieuwe stijlprincipes met betrekking tot de interpretatie van barokmuziek toe te passen op de vocale muziek. Instrumentalisten waren toentertijd al enkele jaren begonnen aan hun zoektocht naar een uitvoeringspraktijk die nauwer aansloot bij de historische context. Ze grepen hiervoor terug naar origineel bronnenmateriaal, dat ze aan een grondige studie onderwierpen, en naar een authentiek instrumentarium. Het is dan ook niet verwonderlijk dat musici als Gustav Leonhardt, Ton Koopman en Nikolaus Harnoncourt al zeer snel belangstelling toonden voor de gelijklopende aanpak van dit Vlaams ensemble op het gebied van de vocale muziek. Dit resulteerde in een intensieve samenwerking, zowel op het concertpodium als op plaat. Philippe Herreweghe is zich steeds bewust geweest van de waarde van een dergelijke samenwerking en daarom werkte het ensemble ook later af en toe samen met andere dirigenten (René Jacobs, Paul Van Nevel, Bernard Haitink, Daniel Reuss, ...) en verschillende orkesten zoals het Freiburger Barockorchester, het Concertgebouworkest of de Wiener Philharmoniker. Het repertoire van Collegium Vocale Gent is niet te vangen binnen een welbepaalde stijlperiode. Het ensemble leverde een belangrijke bijdrage tot de herontdekking van heel wat polyfone werken uit de renaissance. Regelmatig staat het klassieke en romantische repertoire op het programma en ook creaties en uitvoeringen van hedendaagse muziek komen nu en dan aan bod. Het waarmerk van Collegium Vocale Gent is en blijft echter de Duitse barokmuziek en meer specifiek het oeuvre van Johann Sebastian Bach. Voor dit repertoire werd einde van de jaren tachtig het orkest van Collegium Vocale Gent opgericht, dat door zijn hechte band met het koor een onmisbaar instrument is geworden bij de uitvoering van deze muziek. Een doorgedreven bekommernis om de kwaliteit van de uitvoeringen heeft ervoor gezorgd dat Collegium Vocale Gent een omvangrijke discografie wist op te bouwen. A capella of samen met het orkest van Collegium Vocale Gent, het Orchestre des Champs Elysées, het koor van La Chapelle Royale uit Parijs en diverse andere instrumentale en vocale ensembles, werden in de loop der jaren meer dan zestig opnames gerealiseerd, onder meer voor de labels Harmonia Mundi France, Virgin Classics, Accent, Ricercar en Telefunken. Daarnaast brengen talrijke concertreizen Collegium Vocale Gent op alle belangrijke podia en muziekfestivals van Europa. Het ensemble was reeds te gast in de Verenigde Staten, Zuid-Amerika, Israël, Hong-Kong, Japan en Australië. In 1993 werd Collegium Vocale Gent door de Vlaamse Gemeenschap benoemd tot Cultureel Ambassadeur van

Vlaanderen. Het ensemble geniet tenslotte ook de steun van de Provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent.
www.collegiumvocale.com

Philippe Herreweghe

Philippe Herreweghe werd geboren in Gent en combineerde er zijn universitaire studies (geneeskunde en psychiatrie) met een muzikale opleiding aan het conservatorium, waar hij piano volgde bij Marcel Gazelle. In dezelfde periode begon hij ook te dirigeren en in 1970 richtte hij het Collegium Vocale Gent op. Nikolaus Harnoncourt en Gustav Leonhardt merkten al gauw zijn uitzonderlijke benaderingswijze op en nodigden hem uit om mee te werken aan hun opnames van de verzamelde Bachcantates. Al gauw werd Herreweghes levendige, authentieke en retorische aanpak van de barokmuziek alom geprezen en in 1977 richtte hij in Parijs het ensemble La Chapelle Royale op, waarmee hij de muziek van de Franse Gouden Eeuw ten uitvoer bracht. Sedertdien creëerde hij nog verschillende andere ensembles, waarmee hij afzonderlijk, of in combinatie met elkaar, een adequate en gedegen lezing wist te brengen van een repertoire lopende van de renaissance tot de hedendaagse muziek. Zo was er het Ensemble Vocal Européen, gespecialiseerd in renaissancepolyfonie, en het Orchestre des Champs Elysées, opgericht in 1991 met de bedoeling het romantische en preromantische repertoire opnieuw te laten schitteren op originele instrumenten. Met al deze ensembles bouwde Philippe Herreweghe in de loop der jaren een uitgebreide en enorm gevarieerde discografie op met werken van Josquin Desprez tot Arnold Schönberg. Recente opnamen bij Harmonia Mundi zijn onder andere Gustav Mahlers 'Des Knaben Wunderhorn', Anton Bruckners vierde 'Romantische' Symfonie, een nieuw volume Bach cantates en het Opus Ultimum 'Der Schwanengesang' van Heinrich Schütz of Ludwig van Beethovens 1ste en 3de Symfonie bij het label Pentatone. Steeds op zoek naar muzikale uitdagingen is Philippe Herreweghe sinds enige tijd erg actief in het grote symfonische repertoire van Robert Schumann tot Gustav Mahler. Bovendien is hij een veel gevraagd gastdirigent van orkesten zoals het Concertgebouworkest Amsterdam, het Gewandhausorchester uit Leipzig of het Mahler Chamber Orchestra. Sinds 1997 engageerde hij zich als muziekdirecteur van de Filharmonie (Royal Flemish Philharmonic). Sinds het seizoen 2008-2009 is Philippe Herreweghe ook vaste gastdirigent van de Radio Kamer Filharmonie in Nederland. Omwille van zijn consequente artistieke visie en volgehouden engagement ten opzichte van de muziek werd Philippe Herreweghe op verschillende plaatsen onderscheiden. In 1990 werd hij door de Europese muziekers uitgeroepen tot 'Muzikale Persoonlijkheid van het Jaar'. In 1993 werd Philippe Herreweghe samen met het Collegium Vocale Gent benoemd tot 'Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen'. Een jaar later werd hem de orde van Officier des Arts et Lettres toegekend

en in 1997 werd Philippe Herreweghe benoemd tot Doctor honoris causa aan de Katholieke Universiteit Leuven. In 2003 kreeg hij in Frankrijk de titel Chevalier de la Légion d'Honneur toegekend.

Hana Blaziková

Hana Blaziková (*1981) werd geboren in Tsjechië. Zij studeerde aan het conservatorium van Praag bij Jiriho Kotouce en studeerde af in het jaar 2002. Verder studeerde zij musicologie en filosofie aan de universiteit van Karlovy en Praag. Momenteel specialiseert zij zich in de interpretatie van middeleeuwse, renaissance- en barokmuziek. Zij volgde masterclass bij oa. Poppy Holden, Peter Kooij en Monika Mauch. Hana Blaziková is in verschillende muziekensembles actief waaronder Sette Voci, Capella Regia, Collegium Marianum, Musica Florea, Collegium 1704, ea. Internationaal concerteerde zij reeds in Duitsland, Italië, Nederland en Spanje. In 2004 vertolkte zij de rol van Susana in Mozarts 'Le Nozze di Figaro' in het Karlovy Vary Theater. Verder was zij te zien in de rol van Zerlina in Mozarts 'Don Giovanni' in het Estates Theater. Daarnaast is zij ook lid van het ensemble Schola Benedicta olv. Peter Kooij.

Dorothee Miels

De Duitse sopraan Dorothee Miels studeerde in Bremen bij Elke Holzmann en in Stuttgart bij Julia Hamari. De muziek uit de zeventiende en achttiende eeuw staan centraal in haar concertactiviteiten, hoewel ze zich regelmatig ook graag aan hedendaagse muziek wijdt. Na haar studies begon Miels intensief samen te werken met de dirigenten Ludger Rémy en Thomas Hengelbrock. Ze gaf vele concerten met het Telemann Kammerorchester Michaelstein en het Balthasar-Neumann-Chor en Ensemble. Daarop ontwikkelde Miels zich snel tot een veelgevraagde soliste voor barokconcerten met dirigenten als Ivor Bolton, Martin Haselböck, Philippe Herreweghe en Gustav Leonhardt. Miels verleende haar medewerking aan verschillende eerste opnamen van herontdekte barokopera's en -oratoria, waaronder 'Demofonte' van Joseph Schuster en 'Ariadne' van Konradi. Verder is ze te horen op verschillende opnamen van Bachcantates met het Bach Collegium Japan onder leiding van Masaaki Suzuki, in Haydns 'Schöpfung' met Hengelbrock en in een opname met liederen van C.P.E. Bach samen met Ludger Rémy op pianoforte. Dorothee Miels koestert een grote voorliefde voor de laatromantische melodie. Zo gaf ze al recitals met liederen van Lili Boulanger en Debussy.

Robin Blaze

Robin Blaze studeerde muziek aan het Magdalen College in Oxford en won een postgraduaatbeurs voor het Royal College of Music. Vandaag is hij als zangpedagoog aan dit instituut verbonden. Op het vlak van de oude muziek werkte Robin Blaze als vertolker van Purcell, Bach en Händel samen

met de meest vooraanstaande dirigenten op dit gebied: Christophers, Cleobury, Gardiner, Herreweghe, Hickox, Hogwood, Jacobs, King, Koopman, Kraemer, Leonhardt, McCreesh, McGegan, MacKerras, Pinnock, Suzuki. Blaze zingt regelmatig bij The Academy of Ancient Music, Bach Collegium Japan, Collegium Vocale, The English Concert, The Gabrieli Consort, The King's Consort, Orchestra of the Age of Enlightenment, RIAS Kammerchor en The Sixteen. In de opera zong hij Bertarido in 'Rodelinda' voor Glyndebourne Touring Opera en voor het Göttingen Händel Festival en Aresemenes in 'Xerxes' voor de English National Opera. Ook kamermuziek maakt een belangrijk onderdeel van zijn activiteiten uit. Zo concerteert Robin Blaze regelmatig samen met Concordia, Fretwork en The Palladian Ensemble. Hij zong recitals in het Théâtre Grévin in Parijs, in Karlsruhe, Innsbruck, Göttingen, op het festival oude muziek in York, voor de BBC Radio 3 en Wigmore Hall. Zijn recitals samen met luitiste Elizabeth Kenny zijn in heel Europa en Japan gevraagd.

Damien Guillon

Altus Damien Guillon (*1981) deed vanaf 1989 zijn eerste muzikale ervaringen op bij La Maîtrise de Bretagne onder leiding van J.M. Noël. Als jongen zong hij sopraanrollen in werken als de Johannespassie van Bach, de Vespers van Monteverdi met de Académie Sainte Cécile en in 'Die Zauberflöte' van Mozart in de opera van Rennes. In 1998 zette Damien Guillon zijn muzikale studies verder aan het Centre de Musique Baroque de Versailles. Hij werkte er onder meer met Noëlle Barker, Maarten Koningsberger, Howard Crook en Jérôme Corréas en specialiseerde zich verder in het barokrepertoire. Bovendien studeerde hij orgel bij Frédéric Desenclos en Véronique Le Guen. Hij behaalde een eerste prijs basso continuo en tevens een diploma klavecimbel aan het conservatorium van Boulogne in de klassen van Frédéric Michel en Laure Morabito. Momenteel werkt Damien Guillon als solist regelmatig samen met verschillende oude muziek ensembles zoals Le Poème Harmonique, A Sei Voci, Café Zimmermann, Les Paladins, Les Musiciens du Paradis, Suonare Cantare, La Grande Ecurie e.a. Hij zong solopartijen in cantates van Bach, 'Messiah' van Händel, in motetten van Delalande en Lamentaties van Cavalieri en Zelenka. Hij was te gast op grote barokfestivals als deze van Arques La Bataille, Beaune, Utrecht, Lissabon en Versailles.

Colin Balzer

De Canadese lyrische tenor Colin Balzer zong concerten met dirigenten als Helmuth Rilling, Simone Young, Simon Preston, Yoav Talmi, Gabriel Chmura en Christof Perick. Hij heeft opgetreden met de Hongaarse en Poolse Nationale Radio Orkesten, met de Stuttgarter Philharmoniker, de Symfonieorkesten van Oregon, Vancouver en Québec. Als recitalzanger heeft hij met Graham Johnson gewerkt in de Wigmore Hall te Londen,

was hij te gast op het Britten Festival in Aldeburgh, in de Alice Tully Hall in het Lincoln Center, op het Vancouver Kamermuziek Festival en op de Wratislava Cantans in Polen en het Festspielhaus in Baden-Baden. Als Laureaat van het Internationaal Vocalisten Concours, de Londense Wigmore Hall Song Competition en de Hugo Wolf Wedstrijd won hij bovendien een gouden medaille op de Robert Schumann Wedstrijd in Zwickau. Balzer volgde masterclasses bij Philip Langridge, Helmut Deutsch, Robert Tear, Elly Ameling, Brigitte Fassbaender, Rudolf Jansen, en Christoph Prégardien. Zijn muzikale vorming ontving hij aan de University of British Columbia bij David Meek en aan de Hochschule für Musik Nürnberg/Augsburg bij Edith Wiens.

Peter Kooij

Peter Kooij begon op zesjarige leeftijd met zingen in het koor van zijn vader. Als jongenssopraan maakte hij reeds vele radio-, tv- en plaatopnames. Na zijn viool- en zangstudie aan het Utrechts Conservatorium behaalde hij het diploma zang aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam, waar hij bij Max van Egmond studeerde. Sindsdien brachten zijn vele concertreizen hem naar de belangrijkste muziekcentra in de hele wereld zoals het Concertgebouw Amsterdam, Musikverein Wien, Carnegie Hall New York, Royal Albert Hall Londen, Teatro Colon Buenos Aires, Berliner en Kölner Philharmonie, Palais Garnier Parijs, Suntory en Casals Hall Tokio, waar hij onder andere onder leiding van Philippe Herreweghe, Ton Koopman, Frans Brüggen, Gustav Leonhardt, René Jacobs, Sigiswald Kuijken, Roger Norrington en Iván Fisher zong. Peter Kooij werkte mee aan meer dan honderd cd's voor Philips, Sony en Virgin Classics, Harmonia Mundi, Erato, EMI en BIS. Door dit laatste label werd hij uitgenodigd alle cantates, passies en verdere belangrijke vocale werken van J. S. Bach op te nemen met het Bach Collegium Japan onder leiding van Masaaki Suzuki. Naast zijn concertpraktijk is Peter Kooij artistiek adviseur van het Ensemble Vocal Europeen en is hij docent aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam en de Tokyo University of Fine Arts and Music. Verder geeft hij regelmatig masterclasses in Duitsland, Japan, Finland, Frankrijk, Portugal, België en Spanje.

Simon Kirkbride

Simon Kirkbride studeerde aan het Royal College of Music en won daar reeds tijdens zijn studies de Presidents Rose Bowl, de hoogste prijs die aan een student van het RCM wordt toegekend. Kirkbride maakte zijn debuut in de opera in 1997 in de rol van Publio in 'La clemenza di Tito' met de Welsh National Opera onder leiding van Sir Charles Mackerras. Recentere optredens zijn onder andere vertolkingen in 'A Midsummer Night's Dream' voor Glyndebourne, 'Voice of Neptune' voor Les Arts Florissants in Parijs en New York, de 'Johannes Passion' onder leiding van Emmanuelle Haïm

in het Châtelet in Parijs, 'Dr Bartolo' in 'Le Nozze di Figaro' onder leiding van Daniël Harding op het Festival d'Aix-en-Provence en Thesusus in 'A Midsummer Night's Dream' in de Opéra de Lyon. Als concertzanger heeft Kirkbride de meeste grote werken van Bach, Händel, Haydn, Mozart, Britten, Elgar, Walton, Mendelssohn en Beethoven gezongen en hij heeft opgetreden met de Academy of St. Martin in the Fields, het Calgary Philharmonic, de London Philharmonic, Les Arts Florissants, Le Concert d'Astrée, The King's Consort, het Florilegium, het Haydn Festival Orchestra, het London Symphony Orchestra, het English Chamber Orchestra, het Norwegian Baroque Orchestra, het Scottish Chamber Orchestra en de London Baroque. Hij is onder meer te horen op een opname van het 'Requiem' van Saint-Saëns met het London Philharmonic en 'Il tutore burlato' van Solar met Les Talens Lyriques en Christophe Rousset. In het afgelopen seizoen 2008/2009 en in het huidige seizoen trad hij op als Theseus in 'A Midsummer Night's Dream' in Athene, als Spreker in 'Die Zauberflaute' in Glyndebourne, als Nazarene in 'Salome' en als Hobson in 'Peter Grimes' voor het Grand Théâtre de Genève, in Haydn's 'Schöpfung' met het Praags Philharmonisch Orkest en in Händel's 'Alexanders Feast' met het Ulster Orchestra.

KOOR EN ORKEST COLLEGIUM VOCALE GENT

muzikale leiding

Philippe Herreweghe

KOOR COLLEGIUM VOCALE GENT

1ste sopraan

Annelies Brants

Dominique Verkinderen

contratenor

Beat Duddeck

Alexander Schneider

tenor

Malcolm Bennett

Vincent Lesage

Kevin Skelton

bas

Matthias Lutze

Bart Vandewege

ORKEST COLLEGIUM VOCALE GENT

concertmeester

Anna Katharina Schreiber

1ste viool

Virginie Descharmes

Baptiste Lopez

Bénédicte Pernet

2de viool

Caroline Bayet

Adrian Chamorro

Michyo Kondo

altviool

Paul De Clerck

Kaat De Cock

cello

Ageet Zweistra

Harm Jan Schwitters

contrabas

Miriam Shalinsky

blokfluit

Bart Coen

Koen Dieltiens

hobo

Timothee Oudinot

Taka Kitazato

Anne Van Lancker

fagot

Julien Debordes

trompet

Alain De Rudder

Steven Verhaert

pauken

Peppie Wiersma

orgel/klavecimbel

Maude Gratton

luit

Matthias Spaeter

BINNENKORT IN DESINGEL

purcell

ACADEMY OF ANCIENT MUSIC

o/v. RICHARD EGARR

CAROLYN SAMPSON sopraan

H PURCELL

Chacony for strings, Z730

Man is for the woman made, Z605

From silent shades, Z370

Music for a while, Z583

Selectie uit 'The Fairy Queen', Z629

Selectie uit 'Dido and Aeneas', Z626

GF HÄNDEL

Concerto Grosso in Bes, opus 3 nr 2

Ouverture 'Rinaldo'

Selectie aria's uit 'Amadigi', 'Atalanta', 'Alcina' en 'Samson'

INLEIDING Jan Devlieger / 19.15 uur / vergaderzaal
€ 35, 30, 25 basis / € 30, 25, 20 (-25/65+)/ € 8 (-19 jaar)

WO 18 NOV 2009 / 20 UUR / BLAUWE ZAAL

DE KUNSTCAMPUS GROEIT +12.000 M²

Een bouwproject van de Vlaamse Gemeenschap en de Artesis Hogeschool Antwerpen voor deSingel internationale kunstcampus en het Conservatorium van de Hogeschool Antwerpen.

 PERMANENTE TOELICHTING VESTIAIRE DESINGEL
wo>zo/14>18 uur & aansluitend bij voorstellingen/concerten

2009-2010 architectuur theater dans muziek

ABO **TICKETS**

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be
tickets@desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstituut van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Knack
weekblad
focus

hoofdsponsor

mediasponsors